מידי דהוה לבעלת הגט. הקשה רבינו יהודה ח"כ מיתה בבעל תמתי מוכרח לחביו ניחום מידי דהוה לבעלת הגט שתסורה לחביו ותומר דשמת הכת שייך למיתם טפי כיון שתיבה תשתו ותיבה תסורה במיתון ה"פ דגט לא תסר לה כיון שתיבה תשתו

מאן לא הודו לו תמר תכיי רב.

משמע לכל ר' לומטיע הודה לו ומיתה בזה מוכרח לתתין דקתמר היינו לכל התתין ה"ל כרבי לומטיע דתמר תיבה ממתכת ניזקתו מתן לא הודה לו רבי לומטיע דיש לו דתין מיתון לטולה זיקה לבל רב תסי הודה לו דתים ליה תין מיתון לתיי זיקה הת לטולה זיקה יש מיתון והת דקתמר מוכרח לתתין הייט תף לו כיון דתין מיתון לתיי זיקה ליכת דתמרי תמרו רב תסי ולכל שכן ר' לומטיע וכן פירש בקונטרס:

תרי קיטרי עבדו ביה. כיוצולמי כשורה מתירין עכוה שלו ומטני רב חסדא (היא) הדא תמרה עברה ומיתה מן הגשואין ושלח בפניו על דעתייהו לבית שמאי מיתוה מיתון ותין זו קושיא ל"ב דתיכת למימר דקידושי קטנה לרבנן ניקחו ולפקטינהו רבנן לקידושין מייהו:

מכשירין בפנים. הוא הדין נאחד תלת שלריך לעבוד שמיתה:

הלכה כתומו הזוג. פר"ח דוקא בדיעבד אבל לכתחילה לא "דמכשירים" דיעבד מצמע: אחי

אמר אביי, רב, רבא אמר רבי אושעיא ואמרי לה רב אסי: בית שמאי אומרים בפניו וכו': תניא אמרו להן בית הלל לבית שמאי והלא פישין הגמל מיאנה אשתו שלא בפניו, אמרו להן ב"ש לבית הלל פישין הגמל במדה כפושה מדד לפיכך מדדו לו במדה כפושה ומדקא אכיל פירי פשישא נשואה היא והאמרי ב"ש נשואה לא ממאנה? תרי קיטרי עבדו ביה: בית שמאי אומרים בפני בית דין וכו': תנן התם החליצה והמיאונין בשלשה מאן תנא? אמר רבה בית שמאי היא אביי אמר אפי' תימא בית הלל, עד כאן לא קאמרי בית הלל אלא בענין מומחין אבל שלשה בענין כדתניא בית שמאי אומרים בפני בית דין וב"ה אומרים בפני בית דין ושלשה בפני בית דין ואלו ואלו מודים שצריך שלשה רבי יוסי בר יהודה ורבי אלעזר ברבי שמעון מכשירין בשנים אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן הלכה כאותו הזוג: בית שמאי אומרים תמאן ותא חדא וימנא? אמר שמואל עד שתגדיל ותאמר רוצה אני במיאוניי הראשונים עולא אמר תרתי קתני: או שתמאן ותגדיל ותיארס אן שתמאן ותנשא לאלתר בשלמא עולא היינו דקתני עד שתגדיל ותנשא, אלא לשמואל עד שתגדיל ותאמר מיבעי ליה? קשיא: מתני' אי זו היא קטנה שצריכה למאן? כל שהשיאוה אמה ואחיה לדעתה, השיאוה שלא לדעתה אינה צריכה למאן רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר כל תינוקת שאינה יכולה לשמור קידושיה אינה צריכה למאן ר' (נ) אלעזר אומר אין מעשה קטנה כלום אלא במפותה: בת ישראל לכהן לא תאכל בתרומה, בת כהן לישראל תאכל בתרומה רבי אליעזר בן יעקב אומר כל עכבה שהיא מן האיש כאילו היא אשתו, כל עכבה שאינה מן האיש כאילו אינה אשתו: גמ' אמר רב יהודה ואמרי לה במתניתא תנא בראשונה היו כותבין גט מיאון לא רעינא ביה ולא צבינא ביה ולית אנא בעיא להתנסבא ליה, כיון דחזו דנפיש דיבורא אמרי

ומציא עקרא אלא ביאה ומאמר דהוא קעביד מציא עקרא, זיקה דרחמנא רמא עלה לא מציא עקרא אלא אמר ממאנת אף לזיקתו מאי מעמא? נישואי קבא לא עקרא איתיביה רבא לעולא כל שיכולה למאן ולא מיאנה צרחה חולצת ולא מחייבת ואמאי *תמאן השתא ותעקרינהו לנישואי קמאי ותתייבם צרחה? צרת ערוה שאני דתני רמי בר יחזקאל *מיאנה בבעל מותרת לאביו, ביבם אסורה לאביו אלמא בשעת נפילה נראית בכלתו הכא נמי בשעת נפילה נראית כצרת בתו. אמר רב *מיאנה בזה אסורה לזה מידי דהוה אבעלת הגט: בעלת הגט לאו כיון דאיתסרא לה לחד איתסרא (ס) להו לבולהו הכא נמי לא שנא *ישמואל אמר *מיאנה בזה מותרת לזה ולא דמיא לבעלת הגט: בעלת הגט-הוא דקא עביד בה, הכא היא קעבדא ביה. דאמרה לא רעינא בך ולא צבינא בך = בך הוא דלא רעינא הא בחברך רעינא. רב אסי אמר מיאנה בזה מותרת אפילו לו, לימא כרבי אושעיא סבירא ליה דאמרינן ממאנת לויקתו? בחד יבם הכי נמי דמציא עקרא, הכא בשני יבמין עסקינן דאין מיאון לחצי זיקה, כי אתא רבין אמר רבי יוחנן *מיאנה בזה מותרת לאחין *ולא הודו לו, מאן *לא הודו לו? אמר אביי, רב, רבא אמר רבי אושעיא ואמרי לה רב אסי: בית שמאי אומרים בפניו וכו': תניא אמרו להן בית הלל לבית שמאי והלא פישין הגמל מיאנה אשתו שלא בפניו, אמרו להן ב"ש לבית הלל פישין הגמל במדה כפושה מדד לפיכך מדדו לו במדה כפושה ומדקא אכיל פירי פשישא נשואה היא והאמרי ב"ש נשואה לא ממאנה? תרי קיטרי עבדו ביה: בית שמאי אומרים בפני בית דין וכו': תנן התם החליצה והמיאונין בשלשה מאן תנא? אמר רבה בית שמאי היא אביי אמר אפי' תימא בית הלל, עד כאן לא קאמרי בית הלל אלא בענין מומחין אבל שלשה בענין כדתניא בית שמאי אומרים בפני בית דין וב"ה אומרים בפני בית דין ושלשה בפני בית דין ואלו ואלו מודים שצריך שלשה רבי יוסי בר יהודה ורבי אלעזר ברבי *שמעון מכשירין בשנים אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן הלכה כאותו הזוג: בית שמאי אומרים תמאן ותא חדא וימנא? אמר שמואל עד שתגדיל ותאמר רוצה אני במיאוניי הראשונים עולא אמר תרתי קתני: או שתמאן ותגדיל ותיארס אן שתמאן ותנשא לאלתר בשלמא עולא היינו דקתני עד שתגדיל ותנשא, אלא לשמואל עד שתגדיל ותאמר מיבעי ליה? קשיא: מתני' אי זו היא קטנה שצריכה למאן? כל שהשיאוה אמה ואחיה לדעתה, השיאוה שלא לדעתה אינה צריכה למאן רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר כל תינוקת שאינה יכולה לשמור קידושיה אינה צריכה למאן ר' (נ) אלעזר אומר אין מעשה קטנה כלום אלא במפותה: בת ישראל לכהן לא תאכל בתרומה, בת כהן לישראל תאכל בתרומה רבי אליעזר בן יעקב אומר כל עכבה שהיא מן האיש כאילו היא אשתו, כל עכבה שאינה מן האיש כאילו אינה אשתו: גמ' אמר רב יהודה ואמרי לה במתניתא תנא בראשונה היו כותבין גט מיאון לא רעינא ביה ולא צבינא ביה ולית אנא בעיא להתנסבא ליה, כיון דחזו דנפיש דיבורא אמרי

אחי

לא תאכל כו' דכמי שלא נשאה דמי: כל עכבה כו'. כל מה שהיא מעוכבת תלגו בשבילו כאילו היא תפתח ובגמרא מפרש מה היא: גמ'

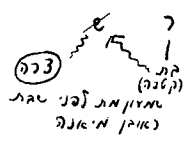

[נעיל כ:]

נעיל יב.

נעיל יב. [יג.]

(נ"ו שם)

[נעיל יב.]

נעיל יב.

נעיל קג: פסחים כ

נעיל קג: [ע"ש דתימא בפני ב"ד פומחים]

[נעיל קג: תוספתא בר' יוסי]

ג"ו שם

[ע"ל ותמאן ותנשא]

[ניקפא כ"ף וכ"ש א אחיה]

נעיל סה: [לקמן קמא. כתובות קג.

ז א מיי' פ"ו מהל' גירושין הל' טו סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סי' קמ סעי' יא וסי' קנב סעי' יד:

ח ב ג מיי' פ"ד מהל' גירושין הל' ז וסי"ל כסמג עשין מה טוש"ע אה"ע סי' מג סעי' ג וסימן קנב סעי' ג ה ב:

ר' חנינא בן אנטיגנוס אומר אינו היא קטנה שצריכ' למאן כל שיודעת לשמור קדושיה אינה יודעת אינה צריכה למאן כבר כתבתי בזה בס' אגודה בפ' החקבל:

ג' דיבות
ב' באגד
(ד' ו' ט' ט' ג' ד' ד' ד